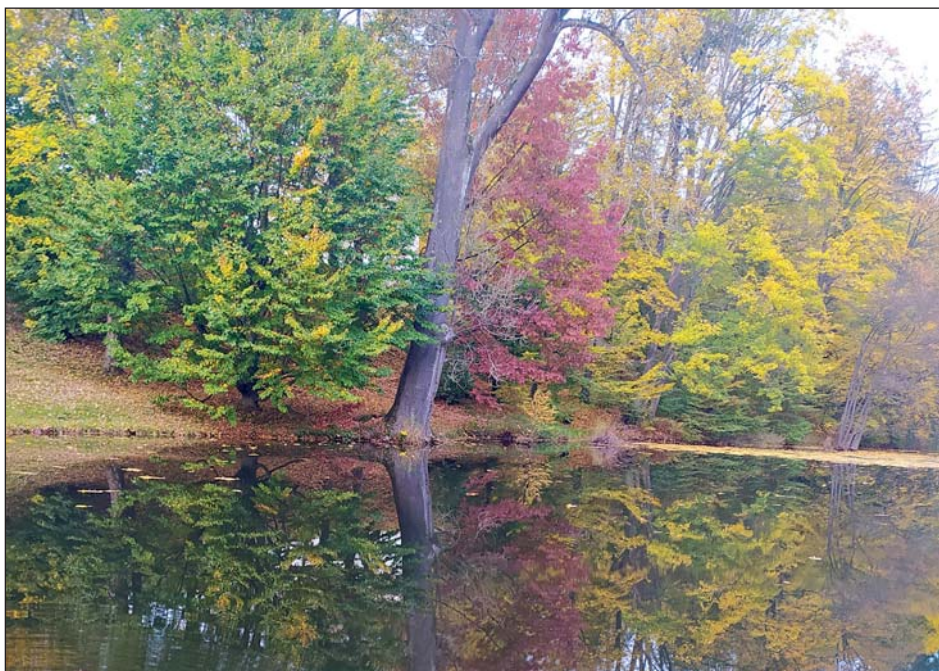

Zpravodaj města Černovice a okolí

Černovicko

Podzim u zámeckého rybníka.

Foto: O. Šebestová

LISTOPAD – PROSINEC

Cena 15,- Kč

č. 6

2023

Úvodník starosty města

Krásný a barevný podzim vám přeji, milí čtenáři zpravodaje. Dostává se vám do ruky listopadové číslo plné novinek a informací z našeho města a okolí. Jsou v něm ohlédnutí zpět i výhledy do budoucna. Jako ostatně pokaždé.

Dozvíte se o peněžích, které můžete dostat (nová zelená úsporám), o peněžích, které naopak budete asi muset vydat (vodovody a kanalizace). Dozvíte se, co se dělo ve škole, co se bude dít na Sokolovně, i jak budeme letos slavit advent. Prostě taková obvyklá pohoda.

Ted' opravdu nevím, jak popsat ještě ty další pocity, kterým se já nemohu ubránit. Ty moc pohodové nejsou. Nechci říkat, že jsme na prahu něčeho, dochází ke zlomu, padá stín, nebo podobné fráze. Jenže už druhým rokem trvá plnohodnotná válka na Ukrajině, a do toho se přidal konflikt v Izraeli. Překvapivý útok teroristů, kteří ovládají stát (Hamás, Gaza), vedený metodami teroristů. Mohli bychom nad tím mávnout rukou, přece v Izraeli se bojuje „odjakživa“. Ale myslím, že nás to všechny šokovalo, a čím více víme, tím více jsme šokováni. Neklidná doba, že?

Možná si říkáte: „ten starosta už se fakt zbláznil, jako by toho nebylo dost v televizi, já to ve zpravodaji číst nechci“. Proč to píšu? Protože bychom si měli něco uvědomit – uvědomit si vlastní sílu.

Na dalších stránkách se dočtete o tom, co všechno děláme (i když jen u nás, jako přes kopírák to je i jinde v naší zemi), jak se staráme o to, co nám bylo svěřeno. Naše síla je v hodnotách, které vyznáváme, ve kterých jsme byli vychováni. Naše kultura je křesťansko-židovská. Je v nás. Nepotřebujeme si hledat v bibli, jak se máme chovat. Byli jsme k něčemu vedeni, rodiče i prarodiče nám říkali, co se má a co se nemá, a říkali nám to všem skoro stejně. V tom je naše síla. Já jsem pyšný na tradice udržované i tady u nás ve městě, nesmírně mě těší spolkový život, ale i to, že jdeme po ulici a zdravíme se, protože se rádi vidíme. Stejně tak mě potěší, když vidím práci poctivého řemeslníka. Vždyť je to radost.

Budme hrdí na to, co představujeme, co děláme, a čím jsme. Dívejte se kolem sebe, přestaňte si naříkat, jak se máme špatně, a kdo všechno za to

může (my teda určitě ne). Často nám chybí odvaha jít za svým cílem. Často nám chybí i odvaha přiznat si, že jsme něco dokázali a vybudovali. Nejsme na tom špatně, a naše morální síla je velká.

A až si uvědomíme naši sílu, postavenou na naší kultuře, přestaneme se trást před kulturou jinou. Pozor, neříkám, že bychom ji měli nenávidět, nebo s ní vést válku. Máme stát na svých hodnotách. Vypůjčím si tu citát od T. G. Masaryka, který mám rád: „*Vlastenectví je láska k vlastnímu národu, nikoli nenávisť k jiným*“.

Na druhou stranu, kdybych měl možnost promluvit k Evropě a ne jen k občanům Černovic, řekl bych totéž, a přidal citát od amerického prezidenta Theodora Roosevelta z doby, kdy byla jeho země na počátku cesty mezi supervelmoci: „*Amerika musí mluvit tiše, ale v ruce držet pořádný klacek*“.

Protože když už jsme vybudovali civilizaci a chceme uhájit její hodnoty, je naší povinností umět i vymáhat právo, které má společnost chránit. A úplně narovinu řeknu, že když vidím demonstrace na podporu hnutí Hamás v západní Evropě, byl bych moc rád, kdyby jim někdo sebevědomě řekl: „V Evropě nepodporujeme teroristy; takže si vyberte – buď budete žít tady podle našich hodnot, nebo někde jinde podle jiných hodnot“. A to jsem opravdu velký zastánce EU, jak víte.

No, Honzo, to jsi se tedy honě vzdálil lokálním tématům.

Nezlobte se, už se vracím zpět do Černovic. **Příští rok budeme opravovat naši věž na náměstí!**

Konec globálního úvodníku. Hezké čtení vám přeje

Jan Brožek, starosta města Černovice.

Vodovody a kanalizace – změny na obzoru

Letošní podzim je poměrně bohatý na zprávy poslané tak říkajíc potrubím z vodojemu.

Už v minulém čísle jsem psal o dokončení projektu ve Stríteži, a teď to musím doplnit o informaci o financování – jde o jeden z nejlépe zafinancovaných staveb, jaké se nám v poslední době povedly. Celková cena je 6,8 milionu Kč včetně DPH, a přibližně 4,5 milionu nám proplatí dotace.

Protože tím projektem propojujeme několik obcí, a posilujeme tak nejen Střítež, ale i Černovice, bylo možné tyto peníze zajistit.

Pomalů nám končí i výměna vodovodu v Dobešovské ulici. V okamžiku, kdy bude zpravodaj vytisknut, už budeme jezdit po novém asfaltu, a pod ním budou nové trubky na čistou vodu, i na tu vodu, která už moc čistá není. Tato stavba bude stát (a mluvím tu jen o vodovodu a kanalizaci, asfalty řeší krajská správa a údržba silnic) přibližně 7 milionů, a tentokrát jdeme čistě ze svého.

Další balík peněz stojí nová část vodovodu ve Vlkosovicích, a pak samozřejmě provozovatelská smlouva s Vodakem. Suma sumárum jsme letos opět hodně stavěli, a určitě jsme si na to nevydělali.

Ti bystřejší z vás už pochopili, kam tím mířím. Snažím se vysvětlit, proč budu zastupitelům 1.11. dávat ke schválení zvýšení vodného a stočného. Dlouhodobě máme deficit ve vodním hospodářství. Není se čemu divit – jde o oblast, která se může nechat nějakou dobu být, ale pak vás to dožene. Zjistíte, že musíte investovat, a ty investice jsou obří.

Můj návrh na rok 2024 je zvýšení o deset korun každá z položek. Není to příjemné, ani populární, ale z mého pohledu je to nezbytnost. Když jsme v minulosti počítali náklady na vodovod nebo kanalizaci 3000 Kč/m, dnes je to 10 tisíc. Pokud se máme chovat jako správní hospodáři, nemůžeme prodávat vodu hluboko pod náklady.

Zvýšení ceny není jedinou změnou. Když jsem na začátku zmínil štedrou dotaci na vodovod ve Stříteži, ono z něj vyplývá také jedna věc, která možná nějaké úspory přinese. Stát si chce pohlídat, aby se dotace nepoužívaly na nevhodně provozovaný majetek, a tak máme povinnost vypovědět smlouvu Vodaku, a buď si vodovod provozovat sami, nebo udělat během roku 2024 soutěž na nového provozovatele. Výpovědní doba je jeden rok, ještě v roce 2024 se nám bude o vodovod starat Vodak Humpolec, ale co bude dál, to se ještě uvidí. Zatím se město připravuje na všechny varianty.

Tak si společně přejme, aby se nám to povedlo. Aby nám z kohoutku spolehlivě tekla čistá voda pokaždé, když s ním zatočíme.

J. Brožek

Peníze na lepší kotle, okna i zateplení.

Jestli jste čekali s výměnou kotle, zateplením nebo vlastně jakýmkoli opatřením na nějaké dobré podmínky, na to, až vám někdo nabídne peníze, tak teď je ten čas.

Stát připravil zatím zcela nejštedřejší nabídku peněz pro občany, aby si mohli vylepšit bydlení.

Proč to stát dělá?

Je za tím poměrně rozumná úvaha.

Všichni jsme od podzimu 2021 řešili ceny energií. Pro spoustu firem nebo domácností to byly krušné časy, a stát sypal do energií obrovské hromady peněz. Přesto byly energie daleko dražší, než jsme byli zvyklí. I když už není na energetických trzích taková panika, jako tomu bylo před dvěma roky, určitě nelze očekávat, že bychom se vrátili k fixovaným cenám kolem 1500 Kč za megawatthodinu elektřiny. Energie budou zcela určitě dražší.

Jaká je nejlevnější energie? Taková, která se vůbec nemusí spotřebovat. To není žádná novinka, tohle platilo a platí vždycky, už naši dědové se tím řídili (akorát si místo energie dosadíte peníze, krmivo, naftu, dřevo, nebo cokoli jiného). A stát, kromě toho, že se bude snažit vylepšit například distribuční soustavu na přenos energie, a stavět nové zdroje, chce snížit spotřebu i u domácností.

Programy Nová zelená úsporám (jde o jeden z nejúspěšnějších programů v historii naší země, funguje již skoro deset let), Nová zelená úsporám light (zaměřená na lidi, kteří nemají hned k dispozici hotovost) a Oprav dům po babičce jdou tímto směrem.

Odkud se ty peníze berou?

Peníze směřované do těchto programů jsou peníze z EU, které pochází z emisních povolenek. Tady ta posloupnost dává smysl – emisní povolenky slouží k tomu, aby se do ovzduší nevypouštěly látky, které tam nechceme. Čím více jich někdo produkuje, tím víc musí platit povolenek. Tyto peníze se vezmou, a vrátí se lidem, aby si oni zlepšili podmínky svého bydlení (ony jdou samozřejmě i třeba na zateplování škol nebo nemocnic, ale teď se zaměříme na to, co může čerpat i skoro každý v Černovicích).

Můžeme nad tím mávnout rukou, že úspora v jednom domě nehraje roli. Hraje. Stát počítá ve velkých číslech. Když si deset tisíc lidí zateplí dům (a peníze na to jsou), spálí se méně plynu, uhlí, ropy, nebo čehokoli jiného. A funguje to i v té vaší domácí pokladničce – zateplený dům spotřebuje méně energie, bude vám tepleji a zaplatíte méně.

Na co je možné čerpat?

Zateplení domu, zelené střechy, výměny oken, solární panely (i jen panely čistě na ohřev vody), tepelná čerpadla, lepší kotel, větrací systémy, využití tepla z odpadní vody, nádrže na dešťovou vodu nebo přípravu na dobíjení elektromobilů.

Na tyto věci lze čerpat peníze i v případě bytových domů, a dokonce (v některých případech) i pokud jsou ty věci už hotové (udělali jste je po 1. 1. 2021).

Je snadné dotaci získat?

Poměrně ano, ale samozřejmě je s tím nějaké papírování. V listopadu budeme mít v Černovicích seminář na tyto programy, kde přijdou odborníci vysvětlit, jak na tu dotaci. Stát samozřejmě chce, aby byly dodrženy nějaké podmínky – nestačí vyměnit okno za jiné, to nové okno musí být opravdu lepší. Když bude, dostanete peníze.

Pozor na staré kotle

Na co byste určitě neměli zapomenout, je nutnost vyměnit staré kotle 1. a 2. emisní třídy. Povinnost výměny stanovil zákon už v roce 2012 a dal 10 let na výměnu těchto starých kotlů. Protože přišla krize s energiemi, lhůta se prodloužila, na výměnu máte čas **do září 2024**.

Prase, nebo kočka? A co takhle žížala?

Proč chce stát, aby se vyměnily kotle 1. a 2. emisní třídy? Protože vypouští do vzduchu obrovské množství škodlivin. Pokud se budeme bavit o prachu (kouř jsou vlastně prachové částice, unášené teplým vzduchem z hoření), tak je situace taková:

Starý kotel na hnědé uhlí, který má ohřát vodu a udělat teplo v průměrném domku (takže asi 52 GJ/rok) vypustí do ovzduší za rok průměrně **177 kg prachu**. Pokud si pořídíte nový kotel, a budete v něm pálit to samé hnědé uhlí (když už ho ve sklepě máte, že), víte, kolik váš nový kotel vy-

pustí prachu za rok? **Méně než 3 kilogramy.** To už je slušný rozdíl, že? Věřte, že to poznáte vy i sousedi. Ten rozdíl ve váze je jako rozdíl mezi divokým prasetem a kočkou.

Úplně nejlepších výsledků pak dosahují moderní velké teplárny, nebo spalovny odpadů. My je pořád vnímáme jako nějakou hrozbu, ale faktem je, že z jejich komína jde prakticky jen horký vzduch. Když budete mít možnost získávat teplo z takového zařízení, ročně na vás připadne jen **6 gramů sazí a popela z komína.**

V Černovicích nemáme možnost napojit se na centrální kotelnu. Ale tento článek píšu, protože každý má možnost sáhnout si na peníze, které pomohou jemu i nám všem. Nebojte se se zeptat, administraci žádostí bude mít na starosti Via Rustica, a kontaktní místo bude i v Černovicích. Moc bych si přál, aby peníze dostalo co nejvíc domácností v našem městě!

J. Brožek

K čemu je krajinný plán?

Krajinný plán je dokument, vlastně především mapa, která řeší to, jak by krajina měla vypadat, aby fungovala po všech stránkách co nejlépe.

Osobně se této tématice věnuji již velmi dlouho, ale naše město zatím žádný krajinný plán nemá. Musím říci bohužel, protože poměrně často narážíme na to, že by se nám hodil. Naši obec na konci srpna postihly záplavy z přívalového deště. Srážky byly opravdu extrémní, byli jsme rekordmanem, jak dokládá i zpráva ČHMÚ z 27. 8. 2023:

Včerejší večerní bouřky doprovázely mimořádně intenzivní srážky, a to zejména v Jihočeském kraji a na Vysočině. Stanice Hluboká nad Vltavou a Černovice-Dobešov zaznamenaly hodinový úhrn 80 mm, z toho za pou-

hých 30 minut napršelo 63, resp. 62 mm. Nejvyšší 30-minutový úhrn zaznamenala šumavská stanice Jelení-Nová Pec 69 mm.

Nejvyšší lhodinové úhrny srážek:

80 mm Černovice-Dobešov

80 mm Hluboká nad Vltavou

77 mm Jelení-Nová Pec

66 mm Plechý

Na takovýto déšť moc připraveni asi nikdy nebudeme. Sám jsem byl v ten večer ve Svatavě, kde to zpočátku vypadalo, že někdo udělal špatně kanálek u hasičárny, protože přes něj nějak málo odtékala voda. Kanálek v tom byl nevinně, vody teklo tolik, že se nevešla do potrubí, které vede Svatavou, a z potůčku se stala slušná řeka. Ten déšť nemohlo zvládnout skoro nic.

Jenže my máme bohužel trable i v případě, že déšť není rekordní. Přívalové deště jsou čím dál častější, a mnohokrát už jsme řešili vyplavené sklepy, zahrady plné bahna z polí a podobně.

A aby se tyto negativní věci stávaly co nejméně, páchaly co nejmenší škody, a přitom krajina poskytovala maximum udržitelného užitku pro zemědělce, lesníky, myslivce, vodohospodáře i pro ty, kteří se jen tak jdou projít, pro ně se připravuje krajinný plán. Říká nám, kde je dobré udělat mez, kde je dobré udělat příkop, kde musí město udělat kanalizaci a kde by krajinně slušel místo podmáčené louky třeba rybník nebo mokřad.

Naše krajina je krajina zemědělská, potřebuje obhospodařovat. Nikdo z ní nechce dělat tady u nás rezervaci. Ale musíme ji chránit. Prudký déšť umí spláchnout ornici do rybníka za pár desítek minut. I to jsme zažili už mockrát. Já osobně žádná pole nevlastním, ale kdybych takhle na svém pozemku přišel o ornici, dost by mi to vadilo. Ornice se nedá nijak snadno nahradit, škody se napravují těžko. I když zatím mi žádný majitel pole nevynadal, že z jeho pole odplavala nejlepší hlína. Zato už jsem dostal mockrát vynadáno od těch, kterým tam hlína do domu přijela. Naposledy třeba zrovna na Stružkách.

Krajinný plán by nám řekl, kde máme začít, abychom zabránili největším škodám. A také kde začít, abychom udělali co nejvíce práce za co nejméně peněz. Někde totiž stačí vlastně jen širší pruh trávy, malá mez, nemusí se hned kopat potrubí. Krajinný plán je také o domluvě mezi zásadními aktéry v území – tedy zejména mezi zemědělci a městem.

Bohužel, když jsem navrhl na zasedání zastupitelstva, že zastupitelům seženu informace o tom, co krajinný plán je a jak by mohl našemu městu prospět, zastupitelstvo poměrem hlasů 6:3 tento návrh odmítlo. Zatím je tedy toto téma v našem městě u ledu, ale já doufám, že jednou přijde čas se k němu vrátit.

Jednoduchá opatření v krajině.

Ukázka krajinného plánu pro okolí obce Blovice.

J. Brožek

Pozimní odpoledne, která se vydařila

Mám radost, když se věci daří. V sobotu 21. 10. se mi moc podařilo odpolední posezení na Sokolovně, a já bych za něj chtěl poděkovat Svazu žen a Černovické dechovce. Tato setkání pořádají ve spolupráci s městem Černovice pravidelně, a mám z nich čím dál lepší pocit. Příímí účastníci mi myslím dají za pravdu – bylo to pohodové. Buďme pyšní na to, co dokážeme, když chceme. Dechovka hrála, občerstvení bylo výborné, vystoupily mažoretky a po stolech kolovaly staré fotografie – kopie obrázků z městského archivu, u kterých už si nepamatujeme, kdo je na nich. Tak se společně dopisovala jména a poznámky, povídalo se, a výsledkem je nejen hezké odpoledne, ale také doplnění společné paměti města. Díky za to!

Mimo tohoto setkání, které je pravidelné, jsme na začátku podzimu měli ještě jiné, mimořádnější. Naše škola slavila již sedmdesáté výročí od svého založení!

Všechno uvnitř i venku bylo nachystané k předvedení, že i po těch desítkách let je naše škola poklad. Opravdu oceňuji architekta Maršáka, kte-

Oslavy 70. výročí otevření školy

rý stál za touto zcela výjimečnou stavbou, na kterou může naše obec být pyšná. Tato budova snese srovnání s tím nejlepším, co lze pro vzdělání postavit.

A jak mne hrál příjemný pocit z toho, co je z cihel a kamene, tak ještě více mne hrálo to, co jsme mohli cítit uvnitř. Ne, nemluvím o řízcích ze školní kuchyně. Mluvím o davech lidí, kteří byli rádi, že se mohou do školy podívat, zavzpomínat, mluvím o historkách, které si vyprávěli na chodbách, mluvím o tom, jak se všichni podíleli na tom, aby ta oslava „narozenin“ (vlastně bychom asi měli říkat „postavenin“) školy byla co nejpříjemnější.

Obě akce – jak odpolední posezení na Sokolovně, tak oslava naší školy – byly nádherně stráveným časem a já ještě jednou děkuji všem, kteří se na tom podíleli. Zejména těm, kteří akce připravili, ale také těm, kteří se na ně šli pobavit. Vám všem patří dík!

Plné kontejnery na sklo? Nahlásíte jedním kliknutím.

Na všech kontejnerech na sklo se v listopadu objeví trojúhelníkové značky s QR kódem. Na co jsou? Na nahlášení plnosti kontejneru.

Jak asi víte, kontejnery na sklo se nesváží podle pravidelného harmonogramu, ale tehdy, když jsou plné. Jenže příliš často se stávalo, že kontejner byl sice plný, ale tu informaci nikdo nevěděl.

Proto nyní může každý, kdo přijde ke kontejneru (a má mimo lahvinek od vína po ruce i mobilní telefon) nahlásit, že kontejner už brzy žádné další sklo nepojme. Stačí namířit fotoaparát na QR kód a odeslat hlášení. Sompo dostane informaci o tom, že právě ten váš konkrétní kontejner potřebuje vyvézt, a už se o to postará.

Jak snadné.

J. Brožek

INFORMACE ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA ČERNOVICE ze dne 7. 9. 2023

XXXX-případná anonymizace části zápisu z důvodů ochrany osobních údajů (GDPR)

Do úplného znění zápisu ze zasedání zastupitelstva mohou u Městského úřadu Černovice nahlédnout občané města Černovice starší 18 let s trvalým pobytem ve městě Černovice, fyzické osoby starší 18 let vlastníci nemovitost na území města Černovice, a cizí státní občané starší 18 let s trvalým pobytem ve městě Černovice, o nichž tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena.

Přehled usnesení ze zasedání Zastupitelstva města Černovice konaného dne 7. 9. 2023

Zastupitelstvo města Černovice schvaluje:

- uzavření smlouvy číslo JH-001040023783/007-UGED s firmou EG.D a.s.
- uzavření smlouvy číslo JH-001040023782/006-UGED s firmou EG.D a.s.
- rozpočtové opatření číslo 9
- uzavření smlouvy o dílo na rekonstrukci kanalizace v ulici Dobešovská s firmou KD stavby CZ s.r.o., s předpokládanou cenou 1.757.000,- Kč bez DPH
- dodatek č.1 k SOD s firmou Sates Čechy s.r.o. na zakázku „Účelová komunikace na pozemku parc.č.2112/2 v k.ú. Černovice u Tábora“
- uzavření smlouvy o zániku předkupního práva pro město Černovice k pozemkům parc. č. 2085/36, 2200/43, st. 1098 v k.ú. Černovice u Tábora
- dodatek č.1 k SOD s firmou Status stavební a.s na zakázku „Posílení vodních zdrojů města Černovice z vrtu Střítež“
- uzavření smlouvy na opravu fasády věže s firmou 1. Kamenická stavební a obchodní s předpokládanou cenou 1.320.107,98 vč. DPH
- nákup části pozemků číslo 85/14, 85/6, 88/1 a 89 v k.ú. Dobešov u Černovic v rozsahu přibližně 200 m² celkem, za cenu 25 Kč/m²
- ZÁMĚR pronájmu rybníků Učitelka (parc. č. 390/1 a 394/5 v k.ú. Černovice u Tábora)
- pronájem části pozemku parc. č. 66/1 o výměře 126 m² XXXX za cenu dle aktuálního sazebníku schváleného zastupitelstvem města (tj. 2 Kč/m² ročně)

- vypovědět smlouvu o dočasném užívání pozemku parc. č. 66/3 v k.ú. Benešov
- zakoupení interaktivní tabule v hodnotě 100.000,- Kč
- objednávku opravy cest od firmy Strabag dle nabídek: Svidník nabídková cena 871 tis. Vč. DPH, opravy mezi obcemi Dobešov a Panské Mlýny – nabídková cena 327 tis Kč. Vč. DPH, Cihelny nabídková cena 868 tis. Kč včetně DPH
- Pořadí žadatelů pro nabídnutí uvolněného bytu č. 6 v DPS Černovice takto: 1. XXXX, 2. XXXX, 3. XXXX, 4. XXXX, 5. XXXX
- dar 10.000,- Kč pro TJ Sokol Černovice na akci Noc sokoloven

Zastupitelstvo města Černovice souhlasí:

- s prodloužením termínu dodání DA pro SDH Černovice od firmy Porsche Inter Auto CZ spol. s r.o. do 30.11.2023
- s koupí rybníka Loucký (parc. Č. 2499/2 v k.ú. Černovice u Tábora) a pověřuje starostu zajištěním návrhu kupní smlouvy

Zastupitelstvo města Černovice nesouhlasí:

- s koupí pozemku parc.č. 196/1 v k.ú. Svatava u Černovic

Zastupitelstvo města Černovice stanovuje:

- výši jednorázového příspěvku pro děti, které nastoupí do 1. třídy ZŠ Černovice daného školního roku, na 2000 Kč

Zastupitelstvo města Černovice pověřuje:

- starostu poptávkou alespoň 3 dodavatelů na rekonstrukci hasičské zbrojnice v Černovicích

Zastupitelstvo města Černovice bere na vědomí:

- rozpočtové opatření číslo 7,8
- zprávu k předloženému Opatření obecné povahy č. 1/2023, kterým se vydává Změna č. 1 Územního plánu Černovice
- zprávu finančního výboru
- informace k zaregistrování terénní sociální služby

Zastupitelstvo města Černovice vydává:

- po ověření podle ustanovení §54 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále

jen „stavební zákon“), že návrh Změny č. 1 Územního plánu Černovice není v rozporu s Aktualizovanou Politikou územního rozvoje ČR ve znění Aktualizace č. 1, č. 2, č. 3, č. 4 a č. 5, Zásadami územního rozvoje Kraje Vysočina ve znění Aktualizace č. 1, č. 2, č. 3, č. 5, č. 6, č. 7 a č. 8, se stanovisky dotčených orgánů a se stanoviskem Krajského úřadu Kraje Vysočina, jako orgán příslušný podle ustanovení §6 odst. 5 písm. c) stavebního zákona za použití ustanovení §43 odst. 4 stavebního zákona a v souladu s ustanoveními §§ 171 až 174 správního řádu, Změnu č. 1 Územního plánu Černovice

Zastupitelstvo města Černovice ukládá:

- Mgr. Janu Brožkovi, starostovi města, dle §173 odst. 1 správního řádu ve vazbě na §172 odst. 2 správního řádu oznámit vydání Změny č. 1 Územního plánu Černovice veřejnou vyhláškou (včetně úplného znění) a zajistit povinnosti dle § 165 stavebního zákona

Zprávy ze ZŠ a MŠ

Oslavy 70. výročí otevření černovické školy

... V roce 1946 rozhodla školní rada za předsednictví Pavla Janečka o stavbě nové školy. Za vhodné místo byl uznán pozemek u špýcharu, dělníci ho museli zbourat. Náčrt budoucí školy členové školní rady zadali 15. února 1947 architektu Vladimírovi Maršálovi. Práce na budově školy začaly 20. dubna 1947. Škola byla dokončena v roce 1953. Byla postavena podle skandinávského vzoru, byla výstavní skříň školní architektury na Pelhřimovsku...

23. září 2023 Základní škola a Mateřská škola Černovice oslavila 70. výročí otevření školy.

Ve 13 hodin se otevřely dveře školy a školky pro širokou veřejnost. Návštěvníci si mohli projít prostory školy, školky, jídelny. Prohlédnout si mohli staré fotografie, kroniky, prezentace školy, retro výstavu školních potřeb a v mateřské škole hraček, roboty, prezentaci ZUŠ Kamenice nad Lipou, k dispozici byl fotokoutek. U příležitosti 70. výročí otevření školy vznikly retro noviny Černovický školák.

V 15 hodin se konal slavnostní program, který moderoval Ondřej Pavlík. Program uvedla paní ředitelka školy Jana Smrčková a pan starosta Černovic Jan Brožek. Vystoupili pamětníci školy paní Kafková, paní Staňková a pan Janeček. O hudební doprovod se postaral Ondřej Kříž, o kulturní vystoupení místní spolek žen Včera, dnes a zítra.

V 17 hodin se v jídelně školy sešli bývalí a současní zaměstnanci školy, aby společně poseděli a pobavili se nejenom o tomto krásném slavnostním dni.

Děkujeme všem, kteří jste s námi tuto událost přišli oslavit. Děkujeme za pomoc a podporu naší školy. Těšíme se na setkání při našich dalších akcích.

Fotografie ze dne oslav jsou k dispozici na www.zscernovice.cz.

Jana Smrčková

Nejstarší žákyně Černovic

Oslav sedmdesátého výročí budovy Základní školy a mateřské školy Černovice se mezi ostatními hosty zúčastnila také paní Růžena Ptáčková Carpeza. Stala se tak nejstarším hostem oslav, narodila se v nedaleké Svatavě 21. 9. 1921 a je tak o celých dvaatřicet let starší než budova naší školy.

Paní Carpeza na Černovice nikdy nezapomněla, přestože žila sedmdesát let v daleké Francii. Tento osud si nevybrala sama, poprvé nedobrovolně odešla za druhé světové války, když byla odvedena jako totálně nasazená do Německa. Tam se později seznámila se zajatým francouzským vojákem, s nímž poprvé hned po válce odešla do Francie.

Když se paní Carpeza podařilo spojit s příbuznými v Československu, rozhodli se pro svatbu, protože ji rodina budoucího manžela odmítala pustit do Československa samotnou a neprovdanou. Po návratu do Černovic novomanžele rodina paní Carpeza dlouho přesvědčovala, aby zůstali zde. Podruhé však Černovice musela opustit společně se svým francouzským manželem po volbách v roce 1948. Paní Carpeza se po smutných rodinných událostech do rodného kraje nastálo vrátila až před dvanácti lety.

Bylo nám velkou ctí, že se oslav zúčastnila a program se jí podle vlastních slov moc líbil, čehož si velmi vážíme. Při této příležitosti paní Carpeza zavzpomínala také na svá školní léta v Černovicích. V té době Základní škola sídlila v budově dnešní „Učňovky“, na které byl nápis „Škola základ blaha“. Ředitelem byl tehdy pan Švarda, vzpomíná si také na učitele pana Nehema, Mádlu, Bezecného nebo učitelky, slečny Veselou a Svobodovou. Kreslení a zpěv učil pan Mlada: „Hrával u okna na housle písničku pro svou mladou manželku, bydleli naproti.“

Dějepis učil pan Kremlíč-ka a náboženství pan Krlín, s nímž byla v kontaktu i později, když jí psal do Francie. „Učitel biologie a chemie pan Puchner, který se později stal ředitelem, se zlobil, když jsem tvrdila, že H_2SO_4 je kyselina octová“, vzpomíná paní Carpeza. V pozdějším biografu měli s paní učitelkou Kodešovou ruční práce. Při vaření se nesmělo ochutnávat, když si lízla čokolády, musela pak za trest umýt všechno nádobí.

Paní Carpeza nezapomněla ani na spolužáky a spolužačky. Bylo jich dohromady ve dvou třídách asi padesát: „Honza Vršků, Karel Pomazal, Jirka Tetivů, Pepík Matoušů, Lola Šuchnů, Vlasta Plášilová, Jar-ka Matějková, Máňa Votápková.“ Začala se nosit nová móda, kalhoty „Reformky“ a Máňa Votápková přišla do třídy a volala: „Holky, já mám nový formičky.“ Jezdilo se také na výlety, například do Kamenice na „Lípu“ a do sklárny ve Včelničce. „S panem učitelem Mádlem jsme pěšky došli na Červenou Lhotu a zpět. Dostala jsem 60 haléřů na limonádu, cestou jsme sbírali kameny a lupeny, ty jsme pak určovali a lisovali,“ vzpomíná.

Paní Carpeza byla, dokud to bylo možné, také velmi aktivní Sokolkou, začínala pod vedením paní učitelky Maximovičové, každý pátek od pěti do šesti: „Cvičil se šplh, na kruzích, na kladině, ale i prostná cvičení.“ Celý život ráda houbařila.

Paní Carpeza si stále sama ráda vaří, občas si něco upeče, ale říká: „Už všechno dělám, jako stará bába a stydím se říct, že je mi 102 let, ale za všechno děkuji Pánu Bohu.“

Ondřej Pavlík

EKO-ŤATA SLAVÍ

Naše mateřská školka se po letech připojila k základní škole a získala titul Ekoškola. Kdo jsou Eko-ťata? Přece děti z naší školky. Aktivní jsou děti od 3let až po 6-leté.

Celý loňský rok náš ekotým s ostatními dětmi bojoval za zemi bez odpadu. Odpad se stal naším cílem. Děti se učily třídit odpad, uklízely odpadky na dopoledních vycházkách. Společně s rodiči se děti účastnily sběru papíru a hliníku. Vytvořily výstavu výrobků z odpadového materiálu a daly mu tím nový život

s názvem Eko-les. Ve spolupráci s vedením školy máme v mateřské škole nové koše na tříděný odpad.

Cesta nebyla snadná, ale vyplatila se. Získali jsme certifikát stříbrné cesty a máme tímto právo užívat titul Ekoškola.

Do budoucna plánujeme věnovat se nadále odpadům a pokusíme se zlepšit naše i vaše životní prostředí. Momentálně probíhá sběr drobných elektrozařízení a akce „Otoč knihu“, kde sbíráme knihy, které nejsou starší 20let a dostanou se k dalším čtenářům.

Děkujeme za spolupráci vedení školy a všem aktivním dětem i rodičům.

*Eko-řáta MŠ Černovice – koordinátor
Andrea Pavlíková a Karolína Vlachová*

Setkání přátel hasičské historie v Černovicích.

Druhý ročník akce s názvem „Setkání přátel hasičské historie“, byl svým rozměrem zcela ojedinělý, a uskutečnil se v sobotu 14. října 2023 v Sokolovně města Černovice (okres Pelhřimov) pod záštitou generálního ředitele Hasičského záchranného sboru ČR pana genpor. Ing. Vladimíra Vlčka, Ph.D., MBA.

Zahájení konference, zleva Ing. Bc. Zdeněk Šach, David Štěpán, Ing. Jaroslav Maděra, Miloslav Hovorka a Mgr. Jan Brožek.

Pietní místo věnované hasičskému odboji.

Starosta města Černovice pan Mgr. Jan Brožek při zahájení tohoto setkání přivítal přes osmdesát účastníků této svou odbornou úrovní vysoce hodnocené konference hasičských historiků. Vedle přihlášených posluchačů byli mezi nimi významní hosté, kteří svou účastí podtrhli důležitost konference v současné době. Nepřítomného generálního ředitele HZS ČR na setkání zastoupil pan plk. doc. JUDr. František Vavera, Ph.D., LL.M., náměstek GR HZS ČR pro řízení lidských zdrojů, konference se dále zúčastnil krajský ředitel HZS Kraje vysočina pan plk. Mgr. Jiří Němec DiS, pan plk. Ing. Miroslav Šimon, bývalý ředitel HZS kraje Vysočina a zakladatel Spolku přátel hasičských hudeb Česká republika, pan mjr. Bc. Radek Kadlec Dis., člen výkonného výboru OSH Pelhřimov, prezident České hasičské jednoty pan Ing. Vasil Silvestr Pekar, Ph.D., generální ředitel Národního technického muzea pan Mgr. Karel Ksandr, archivářka Centra hasičského hnutí Přibyslav paní Mgr. Iveta Krpálková, vedoucí Sekce hasičských sběratelů při CHH Přibyslav pan Ladislav Kubias, předseda spolku Naše hasičská minulost pan Vlastimil Studený, spoluzakladatel spolku Naše hasičská minulost pan plk. JUDr. Zoltán Szaszo, předseda Asociace sv. Floriána Česká republika pan Josef Bis, jednatel a majitel firmy Požární bezpečnost s.r.o. pan Robert Váhal a zástupce Hasičských novin pan Mirek Brát.

Pro pracovní zaneprázdnění se z účasti na konferenci omluvil generální ředitel HZS ČR pan genpor. Ing. Vladimír Vlček, Ph.D., MBA, dále ředitel HZS Pelhřimov pan plk. Ing. Jiří Hörner, starosta KSH Vysočina pan Jan Slámečka, starosta OSH Pelhřimov pan Ing. Jan Čekal, ředitelka CHH Přibyslav paní Ing. Jana Fialová, MBA, tisková mluvčí HZS kraje Vysočina paní kpt. Ing. Bc. Petra Musilová Dis. a novinář, publicista a regionální historik pan Michal Plavec. Pro nemoc se omluvil historik a bývalý ředitel Ústavu pro studium totalitních režimů pan Zdeněk Hazdra a zástupce Hasičského čtení pan Josef Nitra.

Stejně jako v minulém roce i letos setkání hasičských historiků nabídl přítomným ukázkou celé řady sbírek. Hasičské uniformy vystavovalo hasičské muzeum z Nového Města na Moravě zastoupené pány Pavlem a Ondřejem Novákovými, kalendáříky s hasičskou tematikou vystavoval pan Milan Macura, uniformy a funkční a hodnotní označení představil pan Petr Cuřín, ocelové přílby vystavil pan Michal Charvát, berlovky, tešáky zapůjčil pan Rudolf Sirotek, historickou literaturu vystavil pan David Štěpán, hasičské rarity, úpravy opasků za protektorátu představil Jiří

Svoboda a přepisy historické literatury pan Ing. Jaroslav Maděra. Pořadatelé nezapomněli ani na pietní koutek obětem německé okupace.

Hlavní program setkání představovala konference, na které vystoupili odborníci zaměřeni na historii hasičství, a to jak sběratelé hasičských artefaktů, tak zejména badatelé v historii hasičského hnutí. Program přednášek zahájil Ing. Jaroslav Maděra přednáškou zaměřenou na vývoj hasičského náčiní před první světovou válkou. Na jeho vystoupení navázal generální ředitel Národního technického muzea v Praze pan Mgr. Karel Ksandr přednáškou o činnosti muzea a o možnostech spolupráce s hasičskými spolky. O výrobě stejnokrojových replik ve své přednášce hovořil pan Jiří Svoboda ze společnosti Uniprex Trade s.r.o. Ostrava. Dalším přednášejícím byl pan Petr Motl, který hovořil na téma Civilní protiletectká ochrana. O udělování vyznamenání mimo statut čestných vyznamenání a titulů SH ČMS poté vystoupil pan Bohuslav Cerman z Asociace svatého Floriána. Následovala přednáška pana Josefa Bidmona na téma Československé hasičstvo v druhém odboji 1938–1945. S další přednáškou předstoupil před plný dál pan Ladislav Kubias, a to k vývoji přílbového a čapkového odznaku, kterou navázal na přednášku z minulého roku. Poslední přednášku konference k vývoji koněspřežných čtyřkolo- vých stříkaček přednesl Ing. Jaroslav Maděra.

Součástí setkání bylo stejně jako v prvním ročníku ocenění těch, kteří se výjimečně zasloužili, a to jak o přípravu setkání, péči o hasičskou historii, péči o hasičské sbírky, tak i ta propagaci hasičského odboje za druhé světové války.

Poděkování formou diplomu za péči o hasičskou obdrželo Centrum hasičského hnutí Příbyslav, Muzeum ČHJ na Kolčavce, Hasičské muzeum v Bechyni, Hasičské muzeum v Novém Městě na Moravě, síň tradic SDH Pacov, síň tradic SDH Kamenice nad Lipou, a DHZ Matejovce nad Hornádom za péče o historickou techniku.

Setkání přátel hasičské historie bylo důstojným setkáním nejen hasičských historiků či sběratelů z celé republiky a ze Slovenska. Byl to další krok k popularizaci dnes často opomíjených hasičských ideálů a tradic. Hlavní podíl na zdařilé akci měl organizační výbor ve složení pan David Štěpán, pan Miloslav Hovorka, pan Ing. Jaroslav Maděra a pan Matěj Holub. Pracovní skupinu konference tvořili pan Ing. Jaroslav Maděra, pan Ing. Bc. Zdeněk Šach, pan Miloslav Hovorka, pan Pavel Motyčák, pan Miroslav Pomazal, paní Helena Dlouhá, Adéla Matějů, paní Imelda

Šteflová, pan Michal Charvát, pan Richard Vaníček, paní Adéla Matějů, paní Petra Větrovská, pan David Matějů, pan Petr „Béd’a“ Dvořák, pan Ondřej Holakovský, pan Ladislav Dlouhý a paní Eliška Brečková. Je však nutné dodat, že do realizace této akce byl zapojen celý Sbor dobrovolných hasičů Černovice.

Sponzory či podporovateli setkání byli společnosti Tatra Trucks a.s. Kopřivnice, THT Polička s.r.o., Město Černovice, Požární bezpečnost s.r.o., Jihlava, Petr Horký, Malá Černá, Pivovar POUTNÍK Pelhřimov, Lihovar Dvořiště spol. s r.o., Šimpach – Dvořiště, Okresní sdružení hasičů Pelhřimov, Krajské sdružení hasičů Vysočina, Bohuslav Cerman, Horní Roveň, Zemědělské družstvo Černovice u Tábora, pí Vošická – Betalano-re – jídelna Lukavec, Sabe, spol. s.r.o., Nadace pro podporu hasičského hnutí ČR, Microcomp Plus, s.r.o., Heckl a.s., Bezemek transport s.r.o., Pavliš a Hartmann, spol. s.r.o., Visi brand, SDH Černovice, SDH Pacov a Generální ředitelství HZS ČR.

Závěrem je nutné konstatovat, že cíl setkání byl zcela naplněn. Přes neúčast funkcionářů SH ČMS, kteří ve stejném termínu jednali v Příbyslavi, byla účast na konferenci větší než při prvním ročníku a vyšší byl i počet vystavovatelů. Nezbyvá, než ocenit nadšení všech členů SDH Černovice, kteří mají na přípravě a zdárném průběhu této akce hlavní podíl. Před pořadateli je nyní nelehký úkol, připravit třetí ročník tohoto setkání tak, aby se cítil navázal na dosavadní dva úspěšné ročníky a dál šířil poctu zakladatelů hasičství.

Ing. Jaroslav Maděra, SDH Pelhřimov

Klábosilův noční přesun letos po třicáté

Hlavním zaměřením letošního kulatého výročí třicátého ročníku Klábosilova nočního přesunu byly znalosti o krásách a zajímavostech naší České republiky. Počasí jako na objednávku přálo všem účastníkům. V pátek 6. října po prosluněném pátku přišla bezoblačná příjemná noc.

Pro ty nejmenší a nejmladší účastníky začal pochod po 19 hodině u Základní školy v Černovicích. Postupně se na putování směrem na RS Lhotka vydalo 184 pochodníků, věku víc než rozmanitého. Objevení a vyřešení jednadvaceti rozmanitých pohádkových úkolů, porůznu poschovávaných během pětikilometrového putování nebylo pro „ostřílené borce“ žádným problémem. Na konci putování si každý mohl vlastnoručně upéct buřta na ohni a nějaká ta mlsáčka přišla po takovém výkonu vhod. Pro malé pochodníky byly připraveny ještě drobné hry. Někteří ještě poseděli u ohně a potom si všichni na cestu domů přibalili pamětní lístek a reflexní přívěšek s Klábosilovským potiskem.

Šest připravených tras a *geocaching* nalákalo k letošnímu putování dvěstěosmdesát dva účastníci. Trasy od dvanácti do třicetipět kilometrů vedly po cestách i necestách západně od Lhotky.

Ještě, než se družstva vydala na cesty, předstoupila před „náročnou“ porotu, aby předvedla svá připravená vystoupení s „českou“ tematikou. K vidění byly různé scénky a vystoupení. O nápady a zajímavá provedení nebyla nouze. Zdařilé. I velmi zdařilé. Některá videa a fotky z fotokoutku jsou k vidění na [f](#).

Na start samotného přesunu se všechna družstva dostala autobusem. Orientaci ale stěžovali zavázané oči. Během putování na všechny čekaly čtyři připravené a porůznu schované vědomostní úkoly. K těmto úkolům bylo ještě třeba najít několik dalších kontrolních bodů. Ale to je pro zkušené putovníky jasné zadání. Ale i noví účastníci si se vším většinou poradili. A drobné bloudění, to k tomu už patří.

Pochodníci zvolili převážně kratší trasy (12 a 17 km). Bohužel na dvě nejdelší trasy (30 a 35 km) se odvážlivci letos nenašli. Škoda, mohli vidět noční zříceninu Choustníka zblízka.

Myslím si, že nakonec byli všichni spokojeni. Počasí bylo jak malované a guláš v cíli jako vždy perfektní, výborný, vynikající ... a všichni si ho pochvalovali. Jako každoročně velká pochvala a poděkování kuchařkám ze ZŠ v Černovicích.

Ještě Pamětní lístek a reflexní přívěšek a zase za rok. Začneme další nové desetiletí. Snad i s Vámi, kterým zvědavost nedovolí sedět doma.

Nesmíme ale zapomenout ani na ty, kteří nám pomáhají ke zdárnému průběhu akce a bez kterých by to vše jen těžko šlo – MěÚ Černovice, Základní škola a školní jídelna Černovice, Sokol Černovice, VÚ Černovice, Opeko Choustník, Potraviny P.Valková, ... a ještě jednou pak kuchařkám ze Základní školy v Černovicích. děkujeme.

Nesmíme zapomenout ani na p.Vřešťálovou, majitelku RA Lhotka, která nám každoročně vychází vstříc.

Osobně chci ještě říct Dík všem, kteří se podílejí na přípravě a realizaci „našeho Klábosila“.

Takže ahoj za rok.

a

již patnáct let je nedílnou součástí sobotního programu

Koolečkárna

Tak tomu bylo i letos.

Bohužel ani velice příjemné podzimní počasí nepřilákalo k cyklistické vyjíždce větší počet účastníků. Přestože počet kolařů devět není ohromující, všichni, kteří se nechali zlákat k více než šedesátikilometrovému koloputování z Černovic přes Mlýny, Choustník, Brandlín k Přehořovu a zpět okolo Červené Lhoty, Březiny na Chválkov, si příjemně strávené chvíle pochvalovali.

Snad tedy za rok, při **šestnáctém** ročníku, přiláká sobotní vyjíždka více příznivců turistické cyklistiky.

R. Hůlka

Co je nového v Sokole?

Po prázdninách se opět setkáváme v plném nasazení na našich aktivitách. Těší nás, že se zase zaplnila sokolovna i hřiště, na které od září zavítala řada nových malých fotbalistů. Společně jsme se také potkali na poutové zábavě. Děkujeme všem zúčastněným a kapele SECOND SERVICE BAND, která nám celý večer příjemně hrála. Poslední víkend v září také naplno využili naši turisté, kteří zorganizovali první ročník pochodu „Černovické vyhlídky“, o kterém nám sami řeknou více.

Turistické výšlapy v září a říjnu

Turistický oddíl pořádal 30. září I. ročník tradičního pochodu „Černovické vyhlídky“. Vyhlídky realizoval a úspěšně I. ročník pochodu zahájil Ing. Pavel Janeček.

Každý z účastníků obdržel startovací kartičku, do které si při zvolení jedné ze tří tras dal na vyhlídkách razítko. Na cestu pochodníci dostali na posílenou horalky, které jsme dostali sponzorským darem od paní Petry Valkové, potravinový STAPEVA.

Na trasu 9 km vyšlápl 26 dospělých turistů a 12 dětí, na trasu 14 km 12 dospělých a 1 dítě a na kolech 22 km zdolalo trasu 9 dospělých a 6 dětí. Celkem se zúčastnilo 66 turistů, nejmladšímu bylo 7 měsíců a nejstarší-

mu 81,5 roku. Po zdolání zvolené trasy každý obdržel upomínkový předmět – vyhlídku. Všem zúčastněným děkujeme za jejich výkon a šťastný návrat do cíle. Dík také patří těm, co zajistili zdárný průběh akce, za podporu Městu Černovice a vedení Sokola.

14. října jsme vyšlápli za krásného podzimního počasí přes Stružky, Eustach, Drahoňov, Babínku a Štičí do Kamenice nad Lipou. Po 20 km túře jsme se občerstvili v restauraci U Nádraží v Kamenici nad Lipou.

11. listopadu Vás zveme na výšlap do Nové Cerekve přes Lhotku, Tvřiny a Moraveč. Pak vlakem do Obrataně a po občerstvení autobusem do Černovic.

9. prosince projdeme okolí Černovic a celoroční toulání zakončíme s hudbou ve Fanda klubu. Kdo má rád toulání přírodou je srdečně zván.

Mirka a Dana

A co dalšího plánujeme?

Nově se můžete těšit na program „Sokolové cestují“, ve kterém se s námi můžete vypravit na různé zájezdy napříč Českou republikou a Evropou. Těší nás, že se díky nadšení a zájmu o cestování podařilo našim členkám Marušce a Alence tuto činnost zrealizovat. Prvním výletem, na který se s námi můžete podívat jsou adventní Drážďany, do kterých zavítáme

9. prosince. Cena zájezdu je 950,- Kč, za tuto cenu bude zajištěno pojištění, program a doprava z Černovic. Přihlášení je možné do naplnění kapacity autobusu, nejdéle však do 15. listopadu. Více informací naleznete na našich webových stránkách www.sokolcernovice.cz. Těšíme se na společné cesty s Vámi.

A festive poster for the 'Adventní Drážďany' (Advent in Dresden) tour. The background is a night photograph of a city square with a large, brightly lit Christmas tree on the left and a large, illuminated Ferris wheel on the right. The sky is dark with some starburst light effects. The title 'Adventní Drážďany' is written in a large, elegant white script font at the top. Below it, in a smaller red script font, is the phrase 'Zahajte s námi příjemný vánoční čas...'. The program details are listed in white text on the right side, preceded by bullet points. The date '9. 12. 2023' is highlighted in red. At the bottom left, there is a block of text providing contact information and a small red circular logo with a white 'S' inside.

Adventní Drážďany
Zahajte s námi příjemný vánoční čas...

PROGRAM:
9. 12. 2023

- ZASTÁVKA U ZÁMKU MORITZBURG
(Z POHÁDKY TŘI OŘÍŠKY PRO POPELKU)
- NÁVŠTĚVA JEDNOHO Z NEJPROSLULEJŠÍCH
ADVENTNÍCH TRHŮ V EVROPE
- PROHLÍDKA DRÁŽDAN, MĚSTA BAROKNÍCH STAVEB
- VOLNÝ PROGRAM - MOŽNOST VÁNOČNÍCH NÁKUPŮ

Přihlášky a více informací naleznete na www.sokolcernovice.cz v záložce "Sokolové cestují." Přihlásit se můžete do naplnění kapacity, nejdéle však do 15.11.2023.
V případě informací nás prosím kontaktujte na sokolovecestuji@seznam.cz
Těšíme se na Vás!

V listopadu a prosinci se nadále můžeme vídat na všech našich aktivitách, tradičně se také potkáme ve stánku na rozsvícení stromceku v Černovicích. Přejeme všem klidný konec roku 2023.

Klára Lisayová

Petr Nymburský se stal mistrem světa!

Mnozí z vás tuto úžasnou zprávu již zaznamenali v různých zprávách, v televizi i v tomto zpravodaji. Ano, tentokrát mě zastoupil starosta a v rychlosti napsal článek o tomto mimořádném úspěchu a protlačil ho na poslední chvíli do tisku. Já byl v tu dobu mimo ČR, a tak se až nyní, sice s malým zpožděním, podělím o toto vítězství. Jenom na úvod doplním, že Petr na těchto závodech získal nejdříve medaili stříbrnou z polohového závodu 3x20 ran.

Petrovy výsledky jsou již druhým rokem velmi stabilní a před odjezdem na Mistrovství světa do Baku v Azerbajdžánu tomu nebylo jinak. Poslední závod v Plzni vyhrál a tentokrát jsem byl i já přesvědčený, že si do Baku jede pro medaili. Jeho prvním závodem byla střelba z malorážky 3x20 ran – začíná se 20 ran vleže, pak přestavba zbraně a nástřel, 20 ran vleže a nakonec 20 ran vstoj. V této fázi závodu bylo více než 100 střelců, z nichž postupuje do dalšího kola 70. Z dalšího kola jich pak postupuje nej-

Mistr světa Petr Nymburský

lepších osm do finále. Tady se opět začíná od začátku, ale už je počítána každá rána na desetiny bodu. Finalisté ten den mají vystřelených zhruba 200 ran – dva závody a nastřelování pro každou disciplínu. Finálový závod byl přenášen on-line na internetu a my v tuto dobu byli na závodech v Plzni, takže celá střelnice byla na nohou a fandila. Petr se od začátku držel těsně pod medailovou příčkou, ale jeho síla v této disciplíně je vestoje!!! Když poslal ze hry ven Ukrajince, věděli jsme, že má medaili. Pak ještě přestřelil Inda a tak vezl domů **stříbro z mistrovství světa**. Já to tušil!!!

Pro silnější povahy přikládám odkaz, kde se na celý finálový závod můžete podívat. Je to opravdu zážitek (chválili i nezasvěcení): **issf baku world cup 2023 rifle 3 positions men**.

A to jsme ještě nevěděli, co nás čeká !!! V některém z minulých zpravodajů jsem nazval příspěvek „Černovický ležák“ a nebylo to o nově uvařeném pivu v Černovicích, ale o disciplíně sportovní střelby, na kterou jsem náležitě hrdý. Ležáka fááááákt umíme. A právě zlatou medaili z Baku a titul Mistr světa přivezl Petr Nymburský ve střelbě 60 ran vleže.

A jak se to semlelo? Strašný!! Den před závodem mi volal, že má horečku a je mu zle. Celý den strávil v posteli a léčbou. Moc si toho nemůžete dovolit – pozor na doping! Takže nějaké čaje a lehký groček na pocení. Ráno před závodem – pohoda.

Začátek závodu se ale vůbec nepovedl. Devítka vpravo a hned druhá vlevo. No, tak to je zlý!!! Ještě musím napsat, že střelnice v Baku je jedna z nejtěžších na světě. To už bylo vidět i v minulém závodě, že všem dělá velké problémy vítr. Výsledky jsou tu vždy výrazně nižší. Ale právě to je Petrova parketa. Kde jiní hodně ztrácí, on si s větrem rád hraje. Je až neuvěřitelné, jak přesně dokáže odhadnout sílu a směr větru a kam má namířit, aby trefil střed.

V půlce závodu se pohyboval v horní třetině startujících, ale co předvedl na závěr? Posledních dvacet ran bylo fantastických!!! Každou vystřelenou ranou úplně letěl nahoru. Absolutně přesné desítky. Když měl dostříleno, jeho soupeři ještě dokončovali závod a já dopočítával, kolik můžou ještě střelit!!! V té době byl na prvním místě. A ono to vyšlo! Vítr jim nedovolil Petra dohnat. **Petr Nymburský má zlatou medaili a titul mistr světa!!!**

Musím přiznat, že pro mě to bylo něco úžasného. Dík patří i černovické střelnici, kde se s větrem všichni učí pracovat.

Adéla Kafková je mistryně republiky!!!

O obrovskou senzaci v Plzni se postarala Adélka Kafková. Bylo to na Mistrovství ČR ve střelbě z malorážky v disciplíně 60 ran vleže. A je to zase tady!! Toho ležáka fáááákt umíme. Že Adélka patří mezi nejlepší dorostenky v republice, víme víc jak dva roky. Titul jí ale vždycky o kousíček unikál. Tak letos to klaplo. A proč senzaci? Prostě střelila takový výsledek, že by brala medaili i v kategorii ženy!!!! Ze šedesáti ran pouze 5x minula střed a nechala za sebou 80 soupeřek. Jen mě trochu mrzí, že jsem její závod neviděl přímo naživo, protože jsem byl u Moniky Šťastný, která střílela souběžně s Adélkou, ale o 20 metrů dál. Ale i Monča mě potěšila. Střílela bez velkých chyb a jako nováček na mistrovství si střelila osobní rekord. Družstvo doplňovala Anežka Baštová – také poprvé na MČR. Neměla to vůbec jednoduché. Adéla – v tu dobu mistryně repub-

Adéla Kafková – mistryně ČR.

liky, Monča střelila číslo jako blázen a teď byla řada na ní, dodat třetí výsledek do týmu. No, začátek byl trochu nervózní. Tohle jen tak hlavou nedáte, to se musí ještě časem usadit. Ale od půlky dotahovala fantasticky. Tak jak dopadlo družstvo? Páté místo!!! Bomba!!!

A ještě jak dopadli kluci? Matěj Brabec zraje jak víno. Dostal ze sebe maximum a dal si taky osobní rekord. Třicáté místo ze 110 startujících považuju jako obrovský úspěch.

Karla Prokeše jsem si nechal nakonec. Je to stříbrný medailista z finále Českého poháru mládeže v malorážce. Teď to byl smolař – asi desetiletí.

Celý závod se držel na medailové pozici a kousek před koncem se mu objevil na monitoru zásah „7“. V té době byl první. Pak střelil devítky a pak 8. Vůbec nevěděl, co se děje. Objevila se chyba ve snímači zásahů – prostě chyba terčového zařízení!!!! Reklamovat lze ale pouze poslední ránu. Takže ho rozhodčí přestěhovali na jiné stanoviště, kde závod dostřílel. Po závodě rozhodčí zjistili, že protest, který jsme podali, byl oprávněný, ale Kájovi 5 bodů už nešlo vrátit. Takže přišel minimálně o medaili, možná o titul. Pravděpodobnost chybného vyhodnocení je tak mizivá snad víc než 1: milionu.

To bylo hodně hořké. Zato sladký byl domácí trénink. Přišel za námi starosta s gratulací a poděkováním pro všechny účastníky MČR. Medailistům předal ocenění za reprezentaci města a strávil s námi celý trénink. Teď na zimu jsme se opět přestěhovali do tělocvičny a máme dva nové střelce – vlastně střelkyně. Snad se jim bude dařit. Pokud byste měli zájem se podívat na naše tréninky, budete vítáni v pátek po 16. hodině.

Přeji opět všem pevnou ruku a jasné oko.

P. Nymburský

Oslava se starostou

27. září DEN CHARITY

Den Charity se slaví každoročně 27. září na svátek sv. Vincence z Pauly, patrona a zakladatele moderní charitní práce. I u nás v Kamenici jsme společně s našimi klienty, rodinami, podporovateli a ostatními, kdo je s námi rád, tento svátek řádně oslavili. Počasí nám přálo a farní zahrada byla zaplněná. Bylo to moc milé setkání a budeme věřit, že takovou krásnou akci budeme moci příští rok zopakovat. Doprovodný program byl obohacen vystoupením dětí z místního Trojlístku – centrum pro děti a rodinu a dále pak hudebním vystoupením ZUŠ Kamenice nad Lipou. Nechybělo ani bohaté občerstvení, které nachystaly naši zaměstnankyně a jako premiéru byl výtečný kotlíkový

guláš od Otce Augustina z Černovic. V nabídce nechyběl ani opečený špekáček. Všichni si mohli domů odnést na památku vlastnoručně vyrobené zrcátko nebo otvírák z našeho plackovače. Děkujeme všem, kdo nás přišel podpořit.

KLUB SENIORŮ

Po prázdninové přestávce je Senior klub zase v plném proudu a hned od začátku se všichni pustili do práce. Tentokrát se v klubu vyrábí obraz s kočkami na přání jednoho kočičího útulku. Je moc milé vidět, jak se nám daří spolupráce nejenom s místními spolky, ale naše kreativita oslovila i vzdálenější organizace, čehož si velmi ceníme. Také jsme stihli jedno setkání s dětmi z místního Trojlístku a tyto společné chvíle jsou vždy pro všechny moc přínosné.

Scházíme se každé pondělí na faře 14–16 hod. a těšit se můžete vždy na pestrý program od tvoření, přes procvičování paměti i těla, různé besedy a návštěvy knihovny až po setkání s dětmi i zvířátky. Pokud je někdo mezi Vámi, kdo by se rád o svůj um podělil, něco nás naučil nebo nám něco představil, nebráníme se žádné spolupráci. Buďte vítáni a předem se, prosím, ozvěte na tel. 730 526 883.

6. listopadu mezi nás zavítá paní Jaroslava Kšánová a představí nám práci Jiřího Trnky a jeho dcery Kláry Trnkové. Kdo by neznal ilustrace broučků, že? Tak se přijďte podívat, budeme se těšit.

11. listopadu SBÍRKA POTRAVIN

Podzimní kolo Sbírký potravin se bude konat v Penny marketu Kamenice nad Lipou v průběhu celého dne 11. listopadu.

Sbírka potravin je dnem solidarity, při kterém může každý pomoci tím nejjednodušším způsobem, darem trvanlivých potravin a drogerie. Je organizována ve všech krajích potravinovými bankami a Českou federací potravinových bank ve spolupráci se Svazem obchodu a cestovního ruchu a Asociací společenské odpovědnosti, se sociálními partnery Charita Česká republika, Armáda, NADĚJĚ, Člověk v tísni, Diakonie českobratrské církve evangelické a Slezské diakonie a obchodními řetězci Albert, Billa, COOP, DM drogerie markt, Globus, Kaufland, Lidl, MAKRO, Penny Market, ROSSMANN, Tesco, TETA drogerie, Rohlik.cz a Košík.cz.

Potraviny a hygienické potřeby budou poté následující týdný a měsíce darovány všem v tíživé životní situaci v rámci služby Charitní záchranná

síť – komunitní centrum pomoci. Provozní doba této služby je úterý 9–12 hod a středa 13–16 hod.

více na: www.sbirkapotravin.cz

Výsledky Sbírký potravin v Kamenici nad Lipu v letech 2014–2023

J. Koubová

**GYMNÁZIUM
PACOV**

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

GYPA

28. 11. 2023, 14 – 18

PROHLÍDKA ŠKOLY, INFORMAČNÍ
BESEDA, DOPROVODNÝ PROGRAM

Hronova 1079, 395 01 Pacov, gpacov.cz

Pomníček u trati mezi Chválkovem a Černovicemi

Ve své knize o historii jsem se zmínil o tradované události, související s pomníčkem u trati. Cituji: „Někdy koncem 20. let došlo k neštěstí na úzkokolejce. Jan Šatava ve sborníčku *Jindřichohradecké úzkokolejky* (1996) uvedl, že pomníček mezi Chválkovem a Dobešovem na traťovém kilometru 31,2 označuje místo pádu cestujícího z vlaku. Lesní část se ale nazývá U traťmistra a zahynul zde neznámo kdy Josef Jerhot, když se převrátil s motokolem. Nápis na pomníčku je již zcela nečitelný.“

Letos v říjnu se na internetovém webu *Černovice jsou fajn* (mimochoodem, všimli jste si, že taková skupina existuje a velice pilně se její členové zajímají o historii včetně zveřejňování starých fotografií?) objevila fotografie, kterou pořídil pan Michal Charvát. Na ní je zřetelné jméno Ludvíka Holického i rok události 1927. Asi měl lepší fotoaparát nebo příznivější světlo než já, který jsem před lety pomníček ohledal a vyfotografoval (viz příloha). Informaci o Josefu Jerhotovi jsem převzal z tehdejších ročníků státních drah za léta 1928-31. Byl tehdy traťmistrem v Novém Etynku a žil v Lovětíně. Jak vyplývá z následujících odstavců, zřejmě nastoupil až po smrti skutečně zemřelého. Nyní se mi podle jména na pomníčku podařilo v dobovém tisku nalézt zprávy, o které pan Charvát žádal. Domníval se, že L. Holický byl z Dobešova, ale nebylo tomu tak.

Následující zprávy jsou ze stránek *Národní digitální knihovny, webu Kramerius 5*.

Týdeník *Tábor*, 17. 6. 1927, Orgán československé národní demokracie, vychází každý pátek. „Kamenice n. L.: V úterý 7. června zemřel v nemocnici v Jindřichově Hradci následkem těžkého úrazu na hlavě při služební cestě dresinou pan vrchní oficiál stát. drah Ludvík Holický traťmistr místní dráhy J. Hradec-Obratany z Nového Etynku. Pohřben byl ve čtvrtek 9. t. m. za velké účasti kolegů a občanstva v N. Etynku. Čest jeho památce!“

Týdeník *Ohlas od Nežárky*, 10. 6. 1927. „Neštěstí na dresině. Posledního dne min.(ulého) měsíce řídil šofér Meszinski dresinu, na které seděl p. Ing. Leština z odboru pro udržování tratě a 56letý traťmistr vrch. (ní) of.(iciál) p. Ludvík Holický. V záhybu mezi Chválkovem a Černovicemi se z neznámých příčin dresina vyšinula a řítila se se stráně. Posléze jmenovaný dopadl na kolej a utrpěl proražení spánku, přeražení sanice a roztržení oční klapky. V tak zuboženém stavu převezen do nemocnice

v J. Hradci, kdež vzdor veškeré námaze ošetřujících lékařů dne 6. t. m. skonal. S nešťastníkem jedoucí inženýr a šofér vyvázli s menšími odřeninami. Traťmistr Holický byl ženat a všude oblíben. Ztráty jeho želi staříčká matka, choť a 3 děti.“

V matrikách a dalších novinách jsem zjistil, že se Holický narodil 15. 8. 1871 v Brabci č. 8, což je osada Nové Včelnice. Jeho otec i matčin otec byli zedníci tamtéž. Jako traťmistr v Jihlavě se roku 1896 oženil s Annou Turkovou, o 8 let mladší dcerou cvočkaře ve Včelnici. Narodil se jim syn Karel a 2 dcery v letech 1898–1914. Při sčítání lidu v roce 1910 i 1921 bydlili na nádraží v Lovětíně č. 38, tam se na počátku války před Vánoci narodila nejmladší Marta. V předchozích letech žili v Nové Cerekvi, kde se narodily dvě první děti a kde v letech 1900 a 1905 skládal u pokladny místní pobočky pravidelně 2 koruny k svatováclavskému daru Ústřední Matice Školské. Čili byl už za Rakouského císařství český vlastenec.

Teprve po smrti ho ve funkci i v bydlišti nahradil Josef Jerhot.

Opravu traťmistrova jména si laskavě dosad'te ke straně 380 internetového 4. vydání knihy *Černovice rok po roce*.

Jiří Turek

Připomínky svatých v Černovicích

Kapličky a další sakrální objekty, například sochy svatých, zdobí krajinu našeho venkova. Při svých pěších touláních je potkávám a radostně vítám jako staré známé. Jsou symbolem kulturnosti našich předků a jejich příklonu k tisícileté tradici křesťanství. Zvu vás na krátkou pouť Černovickými a věřte, že potěší oko i srdce...

Vlastníci Černovic, Kinští, nechali zhotovit a umístit zhruba před polovinou 18. století, snad již v roce 1730, **sochy sv. Václava a sv. Jana Nepomuckého** na most před zámek. Sochy se v průběhu staletí ještě znovu stěhovaly, stály také na mostě na Pršín směrem k Soběslavi. Polychromované sochy v podživotní velikosti a v tradičním ikonografickém pojetí nyní zdobí prostranství za kostelem, a to zřejmě již nastálo. Kinští také nechali postavit **kapličku sv. Anny** na Pršíně datovanou rokem 1736. Stavěl ji snad Matěj Háje a podle svědků měla ještě ve dvacátém století na střeše stejný křížek, jako je střešní na kostele. Tato kaplička stojí na počátku cesty k poutnímu místu sv. Anny za Křečí.

Co dnes víme o těchto svatých? Zkusíme se na to podívat blíže...

sv. Václav – patron České země

Sochy svatých na význačných místech jako jsou vesnické návsi či křižovatky cest jsou typickým projevem barokní zbožnosti. Mají zpravidla atributy svatého a lze tak obvykle poznat, koho socha ztvárňuje. Velmi hojný je také sv. Václav, patron české země.

Bratrovražda. Událost, která dala Čechům hlavního patrona a ochránce. Zemřel kníže a zrodil se nový světec... Bylo tomu však takto?

Vznik českého státu je úzce spojen s knížetem Boleslavem I., jemuž však dávní kronikáři přisoudili úlohu krutého bratrovraha. Zcela ale opomněli jeho zásluhy o rodící se stát. Žil kdysi český kníže jménem Václav, který byl úkladně zavražděn svým bratrem Boleslavem. Ten také paradoxně měl největší zásluhu o vznik svatováclavského kultu. Celé věky se vycházelo především z údajů starých kronik a legend.

V jaký den došlo k vraždě sv. Václava?

Každý dnes na tuto otázku umí odpovědět, přece 28. září, kdy se i slaví státní svátek. Den, kdy měl být kníže Václav zavražděn, je v legendách uváděn jako pondělí po svátku sv. Kosmy a Damiána. Jejich památka se

slavila vždy 27. září. Naproti tomu, údajně kníže Václav připil sv. archandělovi Michaelovi, jehož svátek se slaví 29. září.

(S velkou pravděpodobností ale svátek sv. archanděla Michaela vznikl uměle, aby nahradil tradiční slavení obžínek. Spojit pohanskou slavnost s křesťanským svátkem bylo tehdy obvyklým jevem.)

O smrti knížete Václava se vědělo jen to, že k ní došlo někdy na podzim, mohl proto být použit prázdný den v kalendáři, tedy 28. září, kdo ví?

V jaký rok došlo k vraždě sv. Václava?

Socha sv. Václava v Černovicích.

Prameny připouštějí více roků, např. 928, 929, 935, 936, 938, 939. Kolem vročení události jsou mezi historiky dodnes spory a v obecném povědomí je vnímán rok 929. Většina odborníků se ale dnes přiklání na základě logických úvah a kombinací spíše k roku 935. Je nesporně zajímavé, že rok vraždy se zdá být více pravděpodobnější nežli její den. Navíc není jisté kde a zda vůbec ve Staré Boleslavi stával kostel sv. Kosmy a Damiána, před jehož vraty k nešťastné události mělo dojít. Je to zčásti zapříčiněno tím, že zde zatím neproběhl důkladný stavebně historický a archeologický průzkum.

Boleslav dal poté bratrovo tělo pohřbít, ale dělo se tu prý příliš zázraků, tělo tedy bylo po čase vyzdviženo a pochováno na hřbitově kostela sv. Víta v Praze. Václav opustil knížecí stolec, aby nastoupil cestu věčné slávy světce a zemského ochránce. A bratrovrah Boleslav začal vládnout a budovat český stát. Takto si vlastně rozdělili úlohy. Těch rozporů a dohadů je stále příliš mnoho, abychom dokázali dnes jasně určit, jak se to tenkrát vlastně všechno přihodilo. Zatím platí pohled zlého a hodného bratra. V každém případě svatováclavská legenda nabývala během staletí na síle, zatímco Boleslav I., jemuž dali přízvisko „Ukrutný“, je zase dnes považován za skutečného zakladatele moderního českého státu.

Důkazem, že byl sv. Václav všeobecně přijímán za patrona české země, je i Svatováclavský chorál:

*Svatý Václave, vévodo České země
kněže náš, pros za ny Boha
svatého Ducha, Kyrieleison...*

Jak vidno, legendy přetrvávají po staletí bez ohledu na svoji pravdivost. Toto je rozhodně jedna z těch nejslavnějších...

sv. Jan Nepomucký – nejčastěji zobrazovaný svatý na českém venkově

Sochy sv. Jana Nepomuckého jsou snadno rozpoznatelné podle kříže v rukou, svatozáře či oděvu. Jsou nejčastějšími sochami českého venkova. Nutno říci, že zrod tohoto svatého byl docela napínavý až dobrodružný. Johánek z Pomuku či Jan Nepomucký? Který z nich se stal nejvýznačnějším barokním světcem?

Na 16. květen připadá v liturgickém kalendáři *svátek tohoto kněze, mučedníka a českého zemského patrona*. V tento den se také tradičně konaly svatojánské poutě, mše a slavnosti. Sv. Jan Nepomucký je patronem Česka, Bavorska, loďářů, vorařů, mlynářů a všech, kteří potřebují pomoc u vody, dále duchovních, cti a zpovědního tajemství, také proti vodnatosti. Docela dlouhá řádka povinností.

Na vzniku svatojánské legendy má největší podíl *Václav Hájek z Libočan*, který o budoucím světci psal ve své kronice. Také další, např. jezuita *Bohuslav Balbín*, kteří pak dále od Hájka opisovali.

Kronika česká, běžně známá jako *Hájkova kronika*, je česky psaná humanistická kronika o dějinách českého národa. Je kladně hodnocena zejména kvůli jazykové a literární hodnotě, ale naopak *proslula historickou nevěrohodností pro své volné nakládání s historickými fakty a jejich vymýšlením*.

Jan (Johánek) z Pomuku pocházel ze stejnojmenné vsi v západních Čechách, později se obec nazývala Nepomuk. Od roku 1389 zastával úřad generálního vikáře pražského arcibiskupa Jana z Jenštejna. Bylo to v neklidné době sporů mezi arcibiskupem a králem Václavem IV. Kvůli velkému západnímu schizmatu vzniklo nepřátelství mezi králem a arcibiskupem. Jejich spor byl také sporem o jmenování biskupů a vůbec vysokých církevních úřadů.

Dne 20. března 1393 se brzy ráno sešel král Václav IV. s arcibiskupem Janem z Jenštejna. Po krátké hádce nechal král zajmout čtyři muže z jeho doprovodu, mezi nimi i *Jana z Pomuku*. Byli vyslýcháni na Pražském hradě, poté na Staroměstské radnici a staroměstské rychtě, kde byli i mučeni. *Jan* během tohoto mučení zemřel. Okolo deváté večer pak bylo jeho tělo svrženo z Kamenného (dnes Karlova) mostu do Vltavy.

(Až do průzkumů tělesných pozůstatků antropologem Emanuelem Vlčkem se předpokládalo, že Jan zemřel utonutím, bylo však objeveno poranění hlavy, která vzniklo pravděpodobně při mučení a vedlo ke smrti ještě před svržením do řeky.)

Hájkova kronika a jeho následovníci přinesli nejen svatořečení Johánka z Pomuku, ale bohužel také zdvojení jeho postavy.

První, Johánek z Pomuku, skutečný člověk z masa a kostí, zemřel mučednickou smrtí, jak bylo výše popsáno, 20. března 1393. Nepřipadala ale u něho v úvahu možnost, že by porušil královnino zpovědní tajemství, což přinášela legenda. V té době žila druhá Václavova manželka Žofie, která měla za zpovědníka zřejmě Mistra Jana Husa.

Druhý, neexistující Jan Nepomucký, dostal do vínku datum úmrtí o deset let dřívější, 16. květen 1383. To ještě žila první Václavova manželka Johana. Nepomucenská legenda se pak mohla doplnit závažným údajem, totiž, že *král Václav IV.* se snažil dostat z mučeného Jana zpovědní tajemství.

Takže najednou existovali Janové dva...

Přesto byl sv. Jan Nepomucký jedním z Čechů, jejichž pověst šla světem. *Nepomucenský kult* se rozšířil po celém habsburském impériu, jihozápadní Evropě, dokonce ho jezuitští misionáři přenesli do jižní Ameriky a Asie. Snaha o kanonizaci Jana z Pomuku začíná ve druhé polovině 17. století.

*Socha sv. Jana Nepomuckého
v Černovicích*

Do širšího povědomí vzdělané Evropy uvedl nepomucenské téma jezuitský učenec *Bohuslav Balbín*, jehož legenda o Janovi vyšla v roce 1680 v prestižní antverpské edici. Na základě argumentů z Balbínova spisu zahájila pak pražská metropolitní kapitula kroky k Janovu svatořečení.

V roce 1721 papež Inocenc XIII. prohlásil Jana za blahoslaveného. Následujícího roku byl zahájen kanonizační proces. *Kanonizační komise uznala čtyři zázraky: zachování jazyka; jeho naběhnutí a zčervenání; zachránění Rozálie Hodánkové a uzdravení Terezie Veroniky Krebsové.* Na základě toho papež Benedikt XIII. v roce 1729 prohlásil Jana za svatého.

Trochu blíže si o těchto údajných zázracích povězme:

Uzdravení Terezie Veroniky Krebsové

Terezii Veronice Krebsové v roce 1701 v průběhu několika měsíců zcela ochrnula levá ruka a scvrkla se. Mladá žena se vroucně modlila k Panně Marii a Janovi Nepomuckému. Jednou viděla ve snu papír, na kterém byla napsána výzva, aby absolvovala devítidenní půst, troje zpovědi a přijímání. Devátou noc se jí ve snu zjevil Jan Nepomucký a ujistil ji, že bude vyléčena. Když pak ráno šla do kostela a během přijímání jí kněz podal hostii, ruka se jí narovнала a nabyla svůj původní objem, takže dívka ji mohla normálně hýbat tak, jako předtím.

Zachránění Rozálie Hodánkové

Šestiletá Rozálie Hodánková roku 1718 uklouzla na zledovatělé lávce a spadla do řeky Otavy u Strakoníc. Voda ji unášela k nedalekému mlýnu. Tehdy se jí pod vodou zjevil Jan Nepomucký a ujistil ji, že nezemře. Měl v jedné ruce kříž, v druhé palmovou ratolest a na hlavě kněžský biret. Rozálie byla pod hladinou ledové vody téměř půl hodiny, když se najednou zastavilo mlýnské kolo a dívka se objevila na hladině. Po několika minutách v teple se probudila a vyprávěla o svém zážitku na prahu smrti.

Zachování jazyka, jeho naběhnutí a zčervenání

Při svatořečení je potřeba, aby mučedník zemřel při obraně či šíření víry. To ovšem Nepomucký nesplňoval, tak došlo v roce 1719 k exhumaci jeho ostatků. Ta se konala za přítomnosti pražského arcibiskupa hraběte Ferdinanda Khünburga a několika lékařů pod vedením Jana Františka Löwa z Ersfeldu. Když se snažili z lebky vysypat zeminu, kterou byla vyplněna, vypadla při jejím naklonění spolu se zeminou jakási měkká hmota

načervenalé barvy. Na dvou místech byla naříznuta a byla nalezena načervenalá tkáň. Po očištění vystoupila načervenalá barva ještě intenzivněji. Profesor Löw z Erlsfeldu pak potvrdil, že vzhledem k podobě, cévnatosti, složení a červené barvě se jednalo o jazyk. Domnělý jazyk byl uložen na oltáři u stěny kaple sv. Václava a stal se relikvií.

V roce 1973 proběhl antropologický průzkum ostatků Jana z Pomuku, který provedl profesor Vlček. Potvrzuje autenticitu pozůstatků. Tentýž výzkum však zároveň potvrzuje, že domnělý zázračně dochovaný světcův jazyk je ve skutečnosti pozůstatkem mumifikované mozkové tkáně a nikoli tedy jazyk.

(Emanuel Vlček byl český paleoantropolog, lékař a profesor Anatomického ústavu Univerzity Karlovy. Od roku 1955 se začal zabývat i kosterními pozůstatky našich panovníků a dalších významných historických osob. Vděčíme mu za další pramen poznání, který leckdy na rozdíl od dobových pramenů a kronik není ničemu poplatný.)

Jak vidno, legendy přetrvávají po staletí bez ohledu na svoji pravdivost. Myslím, že je vhodné uvádět je na pravou míru...

Sv. Anna – široce uctívána na českém venkově v 15. a 16. století

Kaplička je malá křesťanská modlitebna. Souvisela s lidovou zbožností více nežli kostel, vznikala často spontánně, ve volné krajině a z darů věřících, a proto jsou kapličky tak různorodé. Stává ve vsích i na polích, také nad studánkami a prameny vod. Dobou největšího rozšíření kaplíček bylo baroko.

Kdo byla sv. Anna, již je zasvěcena kaplička na Pršíně v Černo vicích?

Sv. Anna (též svatá Anna samotruhá, či svatá Anna samotřetí) a sv. Jáchym byli údajní rodiče Pan ny Marie, a tudíž prarodiče Ježíše

Kaplička sv. Anny na okraji Černo vic

Krista. Samotné jméno Anna je hebrejského původu a znamená „milostná a laskavá“.

Někdy je svatá Anna označována jako „samodruhá“ a „samotřetí“. Jedná se o staročeské výrazy. Výraz „samodruhá“ se používal pro matku, která již nebyla sama, protože nosila dítě. Výraz „samotřetí“ pak pro babičku, která vychovala dceru, a ta zase dceru nebo syna.

Proto bývá svatá Anna samodruhá často zobrazována s Pannou Marií a svatá Anna samotřetí s Pannou Marií a Ježíšem. Svatá Anna byla široce uctívána v lidových vrstvách i bez oficiálního požehnání církve. Křesťanská ikonografie zpodobňuje Annu jako důstojnou dámu v dlouhém, zpravidla červeném, přepásaném šatu, s hlavou zahalenou zeleným závojem.

Svátek svaté Anny je od dob papeže Řehoře XIII. slavený společně se svátkem svatého Jáchyma 26. července. K datu se váže pranostika: „Svatá Anna, chladna z rána“.

A jsme na konci vyprávění, jak vidno, vždy a všude se dá nalézt něco zajímavého. Snad to bylo zajímavé i pro vás...

Literatura:

Turek, J. – Černovice rok po roce 1178–2006

Podlaha, A. – Posvátná místa Království Českého

Vlček, E. – Jan z Pomuku

Lutovský, M. – Bratrovrah a tvůrce státu

Obrazová, P. – Svatý kníže Václav

Cinert, J. – Bylo to jinak

Internetové zdroje

Miroslav Fiala

O jablku spadlém daleko od stromu

Neboj se čtenáři, nebude článek o sklizni padaných jablek.

Jenom mne s právě proběhlým večerem s Ladislavem Županičem v pořadu T. Tintěry „Jednou za čas“, přepadla myšlenka, zda ještě platí, že „jablko nepadá daleko od stromu“. Kdysi hojná praxe, kdy potomci následovali své rodiče při výběru povolání se v posledních letech nejvíce uplatňuje v uměleckých kruzích (alespoň to tak působí podle mediální zpráv).

O dřívějších rodech se dozvídáme sporadicky; jsou zastíněny např.rody hereckými Hrušínských, Prachařů, apod.

Proto mne překvapilo, když jsem se za dobu „pěstování“ svého koníčka, tj. historie, setkal s osobami, které opustili rodovou tradici. První z nich byl PhDr. Vladimír Růžek, druhý prof. PhDr. Jan Županič.

PhDr. Vladimír Růžek (*1950), syn herce Martina Růžky (*1918 +1995).

Vystudoval obor dějepis-archivnictví na FF UK (1978), pracoval v archivu Národního muzea a od roku 1986 působil na archivní správě MV. Jeho vědeckou specializací jsou dějiny středověké správy a pomocné vědy historické, zvláště heraldika, sfragistika, šlechtická genealogie. Z jeho odborných studií a monografií lze jmenovat: *České znaky v Uffenbašském erbovníku z počátku 15. st.* (1981), *Česká heraldická literatura od roku 1964 do roku 1980* (1984), *K obsahu a dataci nejstaršího erbovníku Aula Caroli IV* (1986), *Česká znaková galerie na hradě Laufu u Norimberka z r. 1361* (1988), *Družina Bořivoje ze Svinař ve službách Václava IV* (1989), *Archiválie jako kulturní památky* (1992), *Chebská radnice a její středověké fresky* (1995), *Soupis pečeti, pečetidel a sbírkových odlitků v archivech ČR* (1997), *K nové interpretaci heraldických maleb v chebské radnici* (1999), *Soupis sekundárních pramenů k epigrafickým a sepulkrálním památkám, uložených v archivech České republiky* (2019).

V roce 1989 se seznámil v Památníku národního písemnictví s pozůstalostní sbírkou historika Aug.Sedláčka (+1926) (známého především jako autora obsáhlého 15 svazkového díla *Hrady, zámky a tvrze v království Českém*) i její další částí uloženou v Historickém ústavu Akademie věd, a rozhodl se jí zpracovat a vydat tiskem. Díky pochopení ředitelů obou institucí a obětavé pomoci svých kolegů – archivářů mohl po devíti letech usilovné práce považovat svůj záměr za splněný. Dílo vyšlo v 5 svazcích s názvem *Atlasy erbů a pečeti české a moravské středověké šlechty* v letech 2001–2003.

Prof. PhDr Jan Županič (*1972) syn herce Ladislava Županiče (*1943).

Vystudoval obor dějepis-archivnictví a pomocné vědy historické na FF UK (1996). Následně působil v několika institucích a absolvoval řadu vědeckých a přednáškových pobytů na různých německých, rakouských a polských univerzitách. V roce 2007 byl jmenován docentem pro obor světové a obecné dějiny a roku 2014 profesorem UK.

Hlavním předmětem jeho zájmu jsou dějiny a vývoj šlechtických elit Rakouské monarchie, dějiny habsburské říše v 19. a 20. století a regionální a evropské dějiny. Z jeho odborných studií a monografií lze jmenovat: *Encyklopedie knížecích rodů zemí Koruny české* (2001), *Praha 1648*

(2001), *Nová šlechta Rakouského císařství* (2006), *Šlechtic podnikatelem – podnikatel šlechticem: šlechta a podnikání v českých zemích v 18. a 19. století* (2008), *Nobilitace ve světle písemných pramenů* (2009), *Dějiny Lichtenštejnska* (2011), *Židovská šlechta* (2012), *Volný čas objektivem šlechta* (2016), *Šlechta na křižovatce – Lichtenštejnové, Schwarzenbergové a Coloredo-Mansfeldové v polovině 20. století* (2017), *Habsburské šlechta* (2023).

Jan Podhola

Městská knihovna Černovice z nových knih

Pro dospělé

Fořt, K. – Případy Šumavského policejního rady

Javůrek, Š. – Sudetský dům II.

Kawamura, G. – Kdyby ze světa zmizely kočky

Šindelář, V. – Láska, žárlivost a smrt

Labecka, M. – Bezvadní

Balzano, M. – Život nečeká

Rubenhold H. – Pět životů

Hieková, Š. – Možná už zítra

Schreil, W. – Zařikávač zvířat

Vondruška, V. – Katův odkaz

Wergen, B. – Nejčastější otázky o houbách

Ritterová, C.- Jak snížit krevní tlak přírodní cestou

Rohr, R. – Univerzální Kristus

Pennick, N. – Dějiny pohanské Evropy

Šindelář, J. -Láska, žárlivost a smrt

Doležalová, A. – Zavařujeme a nakládáme podle vyzkoušených receptů

Bohatá, S. – Zbabělí hrdinové

Chase, E. – Dcery panství Foxcote

Setkání seniorů 21. října 2023 v Sokolovně

Informace pro ty, kteří letos chyběli, aby příště přišli: skvělá Černovic-
ká dechovka strhla mnohé i k tanci, vystoupení nejmenších mažoretek
v sále vkusně ozdobeném školkovými dítky, perfektně servírované ob-
rovské řízky s bramborovým salátem a káva s výbornými zákusky, pro-
hlížení historických fotografií a společné foto každému na místě předané.
A všestranná péče pozorných juniorek ze Svazu žen, které to celé spískaly
a naplnily tak přání přednesené v úvodu panem starostou: „Užijte si milé
a příjemné odpoledne!“

Poděkování organizátorům za velkolepé setkání od všech účastníků vy-
řizují s chutí XXX s chotí.

Foto: Matěj Holub

Postaráme se o Váš les!

Nabízíme:

🌲 Pěstební činnost, údržbu zeleně, 🌲
opravy lesních cest, úklid klestu

🌲 Kácení a odkup dřeva 🌲

🌲 Pořez dřeva a prodej řeziva 🌲

🌲 Štípání dříví mobilním štípačem

🌲 Prodej palivového dříví

Vykoupíme i lesní pozemky!

Volejte: **777 787 071**

ZVEME VÁS NA

VÁNOČNÍ PRODEJ VÝROBKŮ

KLIENTŮ DOMOVA ČERNOVICE - LIDMAŇ

6.12.2023 9:00 – 15:30

VESTIBUL MĚÚ ČERNOVICE

Domov Černovice - Lidmaň

MĚSTO ČERNOVICE

KULTURNÍ PŘEHLED

LISTOPAD PROSINEC

2023

11.11.

20:00

Fanda klub

pořadatel : Fanda klub

Folková kapela 4zdi

koncert folkové kapely z Pelhřimova
vstup: 150,-/180,-

17.11.

19:00

sokolovna Černovice

pořadatel : Černovické senilní
divadlo

Společenstvo vlastníků

divadelní představení
vstupné dobrovolné

18.11.

25.11.

18:00

náves Svatava

pořadatel : SDH Svatava

Rozsvícení vánočního stromu

tradiční rozsvícení vánočního stromu ve Svatavě
občerstvení zajištěno

29.11.

18:00

sokolovna Černovice

pořadatel : město Černovice

Jiří Kolbaba

beseda na téma Keňa, Tanzánie, Zanzibar a další
poklady východní Afriky.
Vstupné: předprodej (U koblížků, knihovna) 260 Kč,
na místě 300 Kč. Občerstvení zajištěno

smsicket

2.12.

14:00

sokolovna Černovice

pořadatel : PS Svidník Černovice
Sokol Černovice

Mikulášské odpoledne

tradiční mikulášské odpoledne pro děti
vstupné dobrovolné
občerstvení zajištěno

20:00

sokolovna Černovice

pořadatel : BBG

Mikulášská zábava

večerní taneční zábava s kapelou Four Johns
občerstvení zajištěno

3.12.

15:30

náměstí Černovice

Fanda klub

pořadatel : město Černovice

**Rozsvícení vánočního stromu
v Černovicích**

vánoční trh, tvoření a hry pro děti, pásmo pohádek pro děti

MĚSTO ČERNOVICE

KULTURNÍ PŘEHLED

LISTOPAD PROSINEC

2023

3.12.

20:00

Fanda klub

pořadatel : Fanda klub

Adventní rozjímání

vzpomínkový pořad Tomáše Tintěry
vstupné dobrovolné

6.12.

9:00 - 15:30

vestibul měů Černovice

Vánoční prodej výrobků

prodej výrobků klientů domova Černovice - Lidmaň

9.12.

odjezd v ranních hodinách

pořadatel : Sokol Černovice

Adventní Drážďany

autobusový zájezd do Drážďan.
více informací www.sokolcernovice.cz

10.12.

18:00

kostel Černovice

pořadatel : město Černovice

Insolito Quintett

adventní koncert v kostele v Černovicích
vstupné dobrovolné

16.12.

16:00

sokolovna Černovice

pořadatel : Černovické umělecké
sdružení

Jak jsem se ztratil

repríza divadelního představení
vstupné dobrovolné

23.12.

17:30

náměstí Černovice

pořadatel : město Černovice
spolek Včera , dnes a zítra

Zpívání koled a živý betlém

zpívání koled a vánočních písní, živý betlém
občerstvení zajištěno

31.12.

13:00

vrch Svidník

pořadatel : PS Svidník Černovice
turistický klub Černovice

Silvestrovský výstup

tradiční silvestrovský výstup na Svidník.

MĚSTO ČERNOVICE VÁS ZVE NA CESTOVATELSKOU BESEDU:

Jiří Kolbaba

Keňa, Tanzánie, Zanzibar a další poklady východní Afriky

Vydejme se společně na objevnou cestu do oblasti, která od nepaměti lákala největší dobrodruhy planety. Setkáme se s místními domorodci, ale hlavně se zástupci přitažlivé i obávané fauny. Spatřit zblízka exotické africké šelmy patří pro mnohé ke splněným snům.

Středa 29. 11. 2023
od 18:00
Sokolovna Černovice

Vstupné:

Předprodej
260 Kč

Na místě
300 Kč

KUP VSTUPENKU NEBO
ZJIŠTĚ VÍCE INFORMACÍ

smsicket

SMS Ticket, cukrárna U Koblížků Černovice
a Městská knihovna Černovice

Občerstvení na místě zajištěno.

Rozsvícení vánočního stromu

NEDĚLE
3.12.2023
ČERNOVICE

15:30

Pásmo pohádek pro děti
Fanda klub

15:30

Vánoční trh, tvoření a hry pro děti
Náměstí Černovice / Vestibul MěÚ

17:30

Rozsvícení vánočního stromu
Náměstí Černovice

www.mestocernovice.cz

Změna programu vyhrazena. Blížší info na kultura@mestocernovice.cz
nebo v městské knihovně.

MĚSTO ČERNOVICE VÁS ZVE NA

Adventní koncert klasické hudby v podání

Insolito Quintett

& sólistů

Neděle

10.12.2023 / 18:00

kostel Černovice

vstupné dobrovolné

www.mestocernovice.cz

Změna programu vyhrazena. Bližší info na kultura@mestocernovice.cz
nebo v městské knihovně.

Zpívání koled & živý betlém

SOBOTA
23.12.2023 / 17:30
Před MěÚ Černovice

Živý betlém

Zpívání vánočních písní - Pro radost

Zelňačka podle pana faráře

Betlémské světlo v kostele

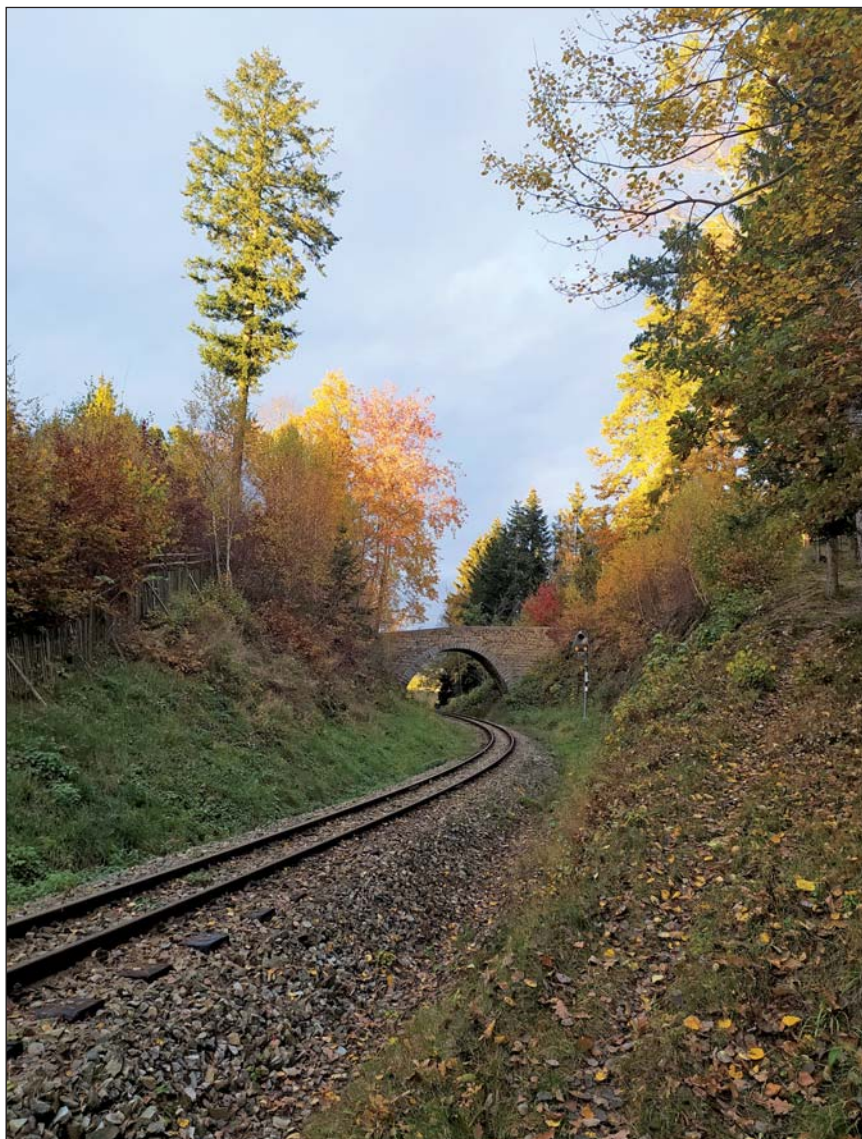
Občerstvení

Vystoupení Černovické dechovky (18:00)

www.mestocernovice.cz

Změna programu vyhrazena. Bližší info na kultura@mestocernovice.cz
nebo v městské knihovně.

Černovický viadukt.

Foto: O. Šebestová

Černovicko – dvouměsíčník Města Černovice, periodický tisk územního samosprávného celku, anonymy neuveřejňujeme. Řídí redakční rada, která si vyhrazuje právo vybrat k otištění příspěvky pisatelů podle potřeb. Příspěvky představují názory a postoje pisatelů. Uzávěrka vždy 20. každý sudý měsíc. Č. 6. 2023, den vydání 8. 11. 2023. Adresa: Město Černovice, Mariánské nám. 718, 394 94 Černovice, IČO 248037, tel. 565 492 102, 565 492 959 – městská knihovna, e-mail: knihovna@mestocernovice.cz. Odpovědná redaktorka V. Šenoltová. Registrováno na MK ČR E 22562. Náklad 400ks. Tiskne Nová tiskárna s.r.o., www.novatisarna.cz.